

Po drugie, strona skarżąca twierdzi, że wymogi, od których uzależnione jest odstępstwo, nie są w stanie zapobiec naruszeniu konkurencji bądź są niewykonalne.

Ponadto strona skarżąca powołuje się na naruszenie art. 82 WE, naruszenie jej praw podstawowych (mianowicie swobody podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej oraz prawa do własności) oraz na naruszenie zasady lojalności wspólnotowej.

(¹) Dyrektywa 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 98/30/WE (Dz.U. L 176, s. 57).

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2009 r. — Audi und Volkswagen przeciwko OHIM (TDI)

(Sprawa T-318/09)

(2009/C 267/121)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Audi AG (Ingolstadt, Niemcy), Volkswagen AG (Wolfsburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Kather)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 14 maja 2009 r. w sprawie R 226/2007-1;
- obciążenie Urzędu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „TDI” dla towarów z klasy 12 (zgłoszenie nr 3 179 058)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 (¹), ponieważ zgłoszony znak towarowy uzyskał charakter odróżniający w następstwie używania;
- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ zgłoszony znak towarowy ma wymagane minimum charakteru odróżniającego;

— naruszenie art. 76 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ pozwany nie ustosunkował się do wniosków dowodowych skarżącej;

— naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009.

(¹) Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2009 r. — Planet przeciwko Komisji

(Sprawa T-320/09)

(2009/C 267/122)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Planet AE konsultingowa spółka akcyjna (przedstawiciel: V. Christianos, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności dwóch decyzji Komisji (OLAF), w których wystąpiono z wnioskiem o rejestrację skarżącej początkowo w ramach kategorii W1a, a następnie w ramach kategorii W1b systemu wczesnego ostrzeżenia (SWO);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga zmierza do stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji zawierającej wniosek o zarejestrowanie skarżącej w ramach kategorii W1a systemu wczesnego ostrzeżenia (zwanego dalej „SWO”) i po drugie, decyzji Komisji, w której żąda się zmiany tej pierwszej decyzji w celu zarejestrowania skarżącej od dnia 25 maja 2009 r. w ramach bardziej niekorzystnej kategorii W1b SWO.

Skarżąca twierdzi, że w zaskarżonych decyzjach Komisja dopuściła się naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, ponieważ nie czynią one zadość przesłankom ustanowionym w decyzji 2008/969/WE (¹) odnoszącym się do reguł proceduralnych, których należy przestrzegać przy dokonywaniu wpisów w SWO, aby były one zgodne z prawem wspólnotowym. Skarżąca podkreśla w szczególności, że zgodnie z art. 8 ust. 1 tej decyzji właściwy organ Komisji, który jest odpowiedzialny za podpisywanie umów w sprawie udzielenia zamówień, zobowiązany jest poinformować uprzednio osobę fizyczną lub prawną, w odniesieniu do której wystąpiono z wnioskiem o rejestrację ostrzeżenia w SWO, o ewentualnym umieszczeniu w tym systemie dotyczących jej danych. Ponadto zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) tej decyzji rejestracja ostrzeżenia musi być należycie uzasadniona.

Co więcej, skarżąca utrzymuje, że brak poszanowania przesłanek ustanowionych w art. 8 decyzji 2008/969/WE stanowi również naruszenie podstawowych zasad i praw uznanych w prawie wspólnotowym. Jej zdaniem zachowanie Komisji jest sprzeczne z zasadą dobrej administracji przewidzianą w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ Komisja nie poinformowała jej uprzednio w należyty sposób w rozumieniu art. 8 ust. 1 decyzji 2008/969/WE, pozbawiając ją tym samym możliwości przedstawienia swojego stanowiska. Równocześnie Komisja — zdaniem skarżącej — naruszyła również ciążący na niej obowiązek staranności. Zachowanie Komisji jest ponadto sprzeczne z art. 1 kodeksu dobrej praktyki administracyjnej mającego zastosowanie do personelu Komisji Europejskiej w jej stosunkach ze społeczeństwem.

Wreszcie skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo do uprzedniego wysłuchania, prawo do obrony oraz domniemanie niewinności, gdyż skarżąca nie miała możliwości przedstawienia swojego stanowiska i zastrzeżeń co do decyzji w sprawie dotyczącej jej rejestracji w SWO, które miały zostać wydane przez właściwy organ Komisji.

(¹) Decyzja 2008/969/WE, Euratom: decyzja Komisji z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie systemu wczesnego ostrzegania do użytku urzędników zatwierdzających Komisji oraz agencji wykonawczych (Dz.U. L 344, s. 125).

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2009 r. — skytron energy przeciwko OHIM (arraybox)

(Sprawa T-321/09)

(2009/C 267/123)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: skytron energy GmbH & Co. KG (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H.J. Omsels)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 4 czerwca 2009 r. w sprawie R 1680/2008-1;
- posiłkowo, przekazanie sprawy Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „arraybox” dla towarów i usług z klas 9, 37, 38 i 42 (zgłoszenie nr 6 710 479)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009 (¹), ponieważ zgłoszony znak towarowy nie jest opisowy i ma wymagane minimum charakteru odróżniającego.

(¹) Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2009 r. — Connefroy i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-327/09)

(2009/C 267/124)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Philippe Connefroy (Le Rozel, Francja), Jean-Guy Gueguen (Carantec, Francja) i EARL de Cavagnan (Bouglon, Francja) (przedstawiciel: adwokat C. Galvez)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji na podstawie art. 230 akapit czwarty traktatu WE;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 203 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r. (¹), w której Komisja uznała za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc państwa przyznaną przez Republikę Francuską producentom owoców i warzyw w ramach „planów interwencyjnych” zmierzającą do ułatwienia handlu produktami rolnymi zbieranymi we Francji i nakazała Republice Francuskiej odzyskanie tej pomocy.

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez skarżących są identyczne z zarzutami i głównymi argumentami podniesionymi w sprawie T-243/09 Fedecom przeciwko Komisji (²) lub do nich podobne.

(¹) Dz.U. L 127, s. 11 — opublikowanej pod nr 2009/402/WE.

(²) Dz.U. 2009, C 205, s. 43.